

Al geruime tijd gevoel ik omwille van de waarheid een innerlijke drang om na alles wat er met mij en ons gezin in de kerkelijke gemeente is voorgevallen, alsnog voor u te verantwoorden.

Al weet ik dat ik voor velen van u een verdacht persoon geworden ben, toch hoop ik dat ik u nog eenmaal het een en ander uit mag leggen.

Er zijn immers zeer ernstige en ingrijpende zaken gebeurd zoals de kerkelijke tucht toegepast op mijn geliefde vrouw, problemen rond mijn kinderen en al de beschuldigingen aan mijn persoon.

Dit alles is ten diepste nog een gevolg van mijn vertrek uit de gemeente destijds, mijn vertrek uit de gemeente had immers alles te maken met het feit, dat de kerkenraad mij beschuldigde van de waarheid te zijn afgeweken.

Maar zijn we ook werkelijk van de waarheid afgeweken, de kerkenraad heeft dit immers op grond van Gods Woord en de belijdenisgeschriften nog steeds niet aangetoond.

Uiteindelijk te begrijpen, immers zoals ik u in oktober 2002 al schreef, zijn we er destijds vast van overtuigd geraakt, dat de leer der Reformatie ten diepste de ware en zuivere leer is, deze leer is immers gegrond op Gods Woord en de belijdenisgeschriften.

Ook mijn vrouw houdt deze aloude leer voor de ware leer. Dit heeft zij destijds meermalen duidelijk aan de kerkenraad meegedeeld. Ondanks dat de kerkenraad dit dus wist is men helaas toch doorgedaan met de kerkelijke tucht. Terwijl men dus toch in feite niet aan kon tonen dat mijn vrouw zich in leer of leven was te buiten gegaan, mijns inziens een zeer ernstige zaak.

Nu de vraag waarom de kerkenraad doorgedaan is met de kerkelijke tucht. Ach leden en doopliden, ten diepste omdat de leer van de Ger. Gem. in Ned. op verschillende zeer belangrijke punten niet overeen komt met de leer der Reformatie. Immers, een ieder die zich in de leer vanaf de Reformatie tot nu toe verdiept, zal dit tenslotte moeten beamen. En zoals u weet worden in de Ger. Gem. in Ned. absoluut geen afwijkingen in de leer die de ger. gem. in Ned. voorstaat verdragen. Zelfs al zouden dit leerstukken van de oude vaders der Reformatie betreffen. Dit is immers duidelijk gebleken.

Dit betekent dus naar onze vaste overtuiging dat anno 2006 een lid van de Ger. Gem. in Ned.(mijn vrouw) is afgesneden, omdat dit lid de leer der Reformatie voor de ware en zuivere leer wenste te houden.

Daarom gezien de ernst van deze zaak, verzoek ik u nogmaals om de leer grondig te onderzoeken en vooral te letten op de leerverschillen die we u zullen trachten aan te wijzen.

Wellicht gaat u dan ook iets begrijpen van onze nood en strijd.

Bedenk toch, dat u als lid en dooplid in zekere zin mede verantwoordelijk bent voor alle genoemde zaken.

En bedenk ook vooral dat er wetenschap is bij de Allerhoogste.

D.H. Van der Meer - (voormalig ouderling in de Ger. Gem. in Ned. te Bruinisse)

Volgens de leer van de Ger. Gem. in Ned.:

1. heeft God van eeuwigheid al een volk uitverkoren die eens zalig zullen worden
2. heeft God dit volk van eeuwigheid ook al gerechtvaardigd, dat is de zonden vergeven, dit noemt men de eerste trap van de rechtvaardigmaking
3. de val in Adam en daardoor de geestelijke doodstaat des mensen
4. dat bij de opstanding van Christus de uitverkorenen wederom gerechtvaardigd zijn, dit noemt men de tweede trap van de rechtvaardigmaking of vergeving van zonden

Toelichting:

De ger. gem. in Ned. leert dat er vijf trappen zijn in de rechtvaardiging. (Zie kort begrip blz. 122 Ds.G.H. Kersten)

De rechtvaardigmaking is also:

- A. **vóór** het geloof, te weten:
 1. van eeuwigheid, en
 2. in de opstanding van Christus;
- B. **dóór** het geloof,
 3. in de staatsverwisseling der levendmaking en
 4. in de vierschaar der consciëntie;
 5. op de wolken des hemels.

De oude vaders der Reformatie leren: *‘Er is maar **enerlei** rechtvaardigmaking of vergeving van zonden, deze geschied in de tijd met medeweten van de mens’*. De oude vaders leren nergens dat er trappen in de rechtvaardigmaking zouden zijn.

Zacharius Ursinus, een opsteller van de Heidelbergsche Catechismus leert in zijn Schatboek zondag 23: *‘Dat de rechtvaardigmaking van God uitgaat maar dat de rechtvaardigmaking niet kan plaatsvinden zonder de toe-eigening van de mens **dóór** het geloof’*.

Ook Th.v.d.Groe leert duidelijk: *‘Dat de rechtvaardigmaking of vergeving van zonden tegelijkertijd in het hof des hemels en het hart des zondaar plaatsvindt’*, en benadrukt: *‘dat er geen rechtvaardigmaking **vóór** het geloof kan zijn op grond van de Schrift’*.

De Acta van Dordt 1618/1619 noemt *‘De rechtvaardigmaking van eeuwigheid een valse stelling’*.

Volgens de leer der Reformatie:

1. heeft God van eeuwigheid al een volk uitverkoren die eens zalig zullen worden
2. de oude vaders der Reformatie leren dit niet, ja ze noemen dit zelfs een **valse stelling**, maar zij leren dat God van eeuwigheid besloten heeft om dat volk in de tijd te rechtvaardigen, dus in de tijd hun zonden te vergeven, en dat **bewust**.
3. de val in Adam en daardoor de geestelijke doodstaat des mensen.
4. de oude vaders der Reformatie leren dit niet, zij leren dat Christus door Zijn opstanding de rechtvaardigmaking of vergeving van zonden wel verworven heeft, maar dat deze in de tijd nog toegepast moet worden met medeweten van de mens

Luther: *‘De kerk staat of valt met de leer van de rechtvaardigmaking’* ook zei hij: *‘Na mijn tijd zal de leer van de rechtvaardigmaking aangevallen en verduisterd worden’*.

Volgens de leer van de ger. gem. in Ned.:

5. aangaande de volgorde wat betreft de werkingen van Gods Geest in de uitverkoren zondaar
 - a. men leert het eerste wat Gods Geest werkt; is de mens van dood levend te maken, de wedergeboorte genaamd
 - b. tevens wordt deze mens op hetzelfde tijdstip **onbewust** gerechtvaardigd dat is **onbewust** de zonden vergeven, dit noemt men de derde trap van de rechtvaardigmaking
 - c. tegelijkertijd word deze mens onbewust in Christus ingelijfd
 - d. en het zaligmakend geloof wordt ingeplant maar Christus is nog verborgen
 - e. in de dadelijkheid wordt deze mens ook overtuigd van zonden en ellende

Volgens de leer der Reformatie:

5. aangaande de volgorde wat betreft de werkingen van Gods Geest in de uitverkoren zondaar
 - a. dit is niet volgens de leer der Reformatie
 - b. dit is niet volgens de leer der Reformatie, nergens leren zij een **onbewuste** inlijving of rechtvaardigmaking
 - c. dit is niet volgens de leer der Reformatie
 - d. dit is niet volgens de leer der Reformatie
 - e. de Reformatie leert dat God de Heilige Geest eerst het verstand des mensen verlicht, en de mens overtuigd van zonden en ellende

Toelichting:

a. De ger. gem. in Ned. stelt de levendmaking of wedergeboorte en inlijving in Christus tegelijkertijd met de overtuiging van zonden en ellende. Zo stellen de oude vaders het zeker niet, maar noemen de overtuiging van zonden en ellende slechts een voorbereidend werk tot de wedergeboorte, en dat alleen in de uitverkorenen. Er zijn immers ook algemene overtuigingen zoals: Judas en Kaïn.

Ds. Th. v. d. Groe in schadelijk misbruik: *‘Een bloot werk van overtuiging, hoedanig het dan ook wezen moge, kan, op zichzelf, niemand enig part of deel aan Christus en aan de zaligheid geven. Alle waarachtige overtuiging is slechts een **voorbereidend** wettisch werk des geestes om een mens gans uit zichzelf te leiden tot Christus’.*

b/c. Ook kennen de oude vaders geen **onbewuste** rechtvaardiging of inlijving in Christus.

d. En zij stellen een geloof zonder de kennis van Christus is geen waar geloof want Christus is immers het Voorwerp van het waar zaligmakend geloof. Ook is een geloof dat niet verzekerd is van de vergeving der zonden volgens de oude vaders geen waar geloof, zie vraag en antwoord 21 van de Heidelbergsche Catechismus.

Zie ook bijlage blz. 7 confessie over het “saligmakende geloove” opgesteld door de oude vaders Johannus Bogardus, Johannus Becius en Testus Hommius. Gedeputeerde van de rechtzinnige gereformeerde kerk anno 1613.

Duidelijk is het, dat men zich met de leer van de ger. gem. in Ned. zeker kan bedriegen, terwijl dit met de leer van de Reformatie niet het geval is.

Volgens de leer van de ger. gem. in Ned.:

6. dit betekent dus dat een mens die overtuigd is van zonden en ellende volgens de leer van de ger. gem. in Ned. driemaal gerechtvaardigd, wederomgeboren in Christus ingelijfd en het geloof deelachtig is:
dus een vrome is

wat is er volgens de leer van de ger. in Ned. nu nog noodzakelijk:
(eigenlijk niets men is immers verlost maar):

sommige mogen een openbaring van Christus ontvangen

weinige mogen bewust weten dat de zonden vergeven zijn, vierde trap van de rechtvaardigmaking

zeer weinige durven God hun Vader noemen

heiligmaking

7. op de oordeelsdag volgt de vijfde trap van de rechtvaardigmaking

Volgens de leer der Reformatie:

6. dit betekent dus dat een mens die overtuigd is van zonden en ellende volgens de leer der Reformatie:

een godloos verdoemelijk zondaar is

wat is volgens de leer der Reformatie nu nog noodzakelijk: *(in feite alles nog men is immers nog niet verlost):*

de afsnijding of ontgronding.

een waar geloof (als een gave Gods)

alle ware gelovigen ontvangen de openbaring van Christus

alle ware gelovige ontvangen bewust de vergeving van zonden (rechtvaardigmaking)

alle ware gelovigen durven God hun Vader te noemen en zullen de verzegeling des Geestes ontvangen (wedergeboorte)

heiligmaking

7. dit leert de Reformatie niet

Calvijn commentaar Romeinen 8 : 34:

‘Ons geloof is niets, wanneer wij niet vast overtuigd zijn, dat Christus de onze is en dat in Hem de Vader ons goed gunstig gezind is. Daarom bestaat er niets, dat meer verderfelijker is, en kan er niets worden verzonnen, dat meer doodaanbrengend is dan de leer der scholastieken, over de onzekerheid der zaligheid’

Calvijn commentaar Galaten 4 : 6:

Niemand is een Christen, dan die, door de Heilige Geest geleerd, God als zijn Vader aanroept

Ook als het gaat over de verkondiging of prediking wijkt de ger. gem. in Ned. sterk af van de oude vaders. De vier kanttekenaren: Polyander, Thydius, Rivetus en Waleus leren in de Synopsis, dat de vreugdevolle inhoud van het Evangelie **aan allen onbepaald aangeboden moet worden**, aan de arme van geest en de kinderen geopenbaard, aan de gelovende metterdaad persoonlijk toegepast tot hun zaligheid.

De ger. gem. in Ned. leert:

dat het Evangelie **niet** aan allen onbepaald aangeboden mag worden

De Reformatie leert:

dat het Evangelie (**wel**) aan allen onbepaald aangeboden moet worden

Om enkele voorbeelden te geven:

Dit is een gedeelte uit een predikatie van de bekende godvruchtige predikant **Willem Theellinck (1572-1629)** die ook de kerk van Zierikzee diende) uit de levendmakende kracht van Gods belofte blz 69, **Zo sprak hij zijn ganse gemeente aan:**

‘Bedenk eens, dat God u immers Zijn beloften in de predikatie des Evangelies laat voorstellen, en aan u in het bijzonder laat aanbieden; gij leeft immers onder de bediening van het Evangelie, God zendt ons immers tot u met die blijde boodschap, en wij zijn Zijn dienaren, die u de vrede verkondigen, en in welken God het woord der verzoening gelegd heeft (Rom. 10:15 en 2 Kor. 5:19). Dewijl God dan door Zijn knechten u Zijn beloften laat verkondigen, en u immers geenszins van dezelve uitsluit, waarom zoudt gij dan zo dwaas zijn, dat gij u zelf door ongeloof zoudt willen uitsluiten van de beloften waarvan God Zelf u niet uitsluit.’

Jodocus van Lodenstein (1620-1677) uit de heerlijkheid van een waar christelijk leven blz 19:

‘Dikwijls moet men ook overdenken de waarheid en zekerheid van de beloften, ook de oprechtheid en welmenendheid Gods in het beloven, en hoe alles spruit uit een enkele onbegrijpelijke goedertierenheid en menslievendheid; daar op uit zijnde, dat de mensen door de beloften ingewonnen tot Gods liefde, en alzo tot Zijn dienaars gemaakt mogen worden. Hierom biedt Hij de genade in Zijn belofte eenvoudig aan; en niemand heeft te twifelen of het hun ook aangaat. Daarop ziet de apostel, als hij zo in het lang stilstaat bij des Heeren eedzwering in de belofte (Hebr. 6:12-17) en zegt zulks te geschieden, opdat door twee onveranderlijke dingen, in welke het onmogelijk is dat God liege, die de toevlucht genomen hebben om de voorgestelde hoop vast te houden en sterke vertroosting zouden hebben.’

Theodorus van der Groe (1705-1784) uit de waarachtige bekering blz. 104:

‘Gaaf en wendt u dan, als zulke blinde en verstokte zondaars tot de Heere Jezus; zet en legt u neer voor Zijn voeten, bidt Hem gelovig, ernstig, aanhoudend om Zijn licht en Geest, roept tot Hem, dat Hij van uw blindheid en verstoktheid genese, laat Hem geen rust, voordat Hij u gehoord en u geholpen heeft, neemt in Zijn mogendheid voor en besluit ernstig, om aan Zijn deur te blijven liggen en wachten totdat Hij u genadig is. (...) Jezus wacht nog om alle ellendige zondaren, die tot Hem komen te helpen en genadig zijn.’

Deze oude vaders hebben het woord van Paulus begrepen en gevreesd, daar hij zegt in 1 Kor. 9 : 16: ***‘Wee mij, indien ik het Evangelie niet verkondig’***

Maar vooral het bevel van Christus in Markus 16 : 15:

‘Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie allen creaturen’

Alle oude vaders die de leer der Reformatie voorstonden predikten rond 1600 insgelijks. Als een predikant van de ger. gem. in Ned. deze bovenstaande gedeeltes exact tot een van de gemeentes van de ger. gem. in Ned. uitsprak, hij zou vrees ik geschorst worden en men zou hem aanzeggen, dat deze leer op de kansel van de PKN thuis hoort.

We hebben u zo enkele punten aangewezen betreffende de leer van de ger. gem. in Ned. ten opzichte van de leer der Reformatie. En duidelijk zijn er:

1. ernstige afwijkingen wat betreft het stuk der ellende
2. ernstige afwijkingen wat het geloof aangaat
3. ernstige afwijkingen aangaande de leer der rechtvaardigmaking
4. ernstige afwijkingen over de levendmaking of wedergeboorte
5. ernstige afwijkingen aangaande de aanbidding van genade en de prediking van het Evangelie.

Het kerkverband van de ger. gem. in Ned. beweert dat de leer van de Reformatie nog zuiver in hun kerkverband bewaard is gebleven, terwijl die oude leer niet of nauwelijks meer onderzocht, of aan u voorgelezen, en gepredikt wordt.

Uiteindelijk zou men het zo kunnen stellen dat de ger. gem. in Ned. schuldig staat vanwege het feit, dat zovele malen door hun kerkgebouwen de uitspraak geklonken heeft: *‘Gemeente, bij ons is de leer der Reformatie nog zuiver bewaard gebleven’* terwijl dit in werkelijkheid helaas zeker niet zo is, ja men gaat degene die de al oude leer voorstaan zelfs vervolgen en uitwerpen.

Onbegrijpelijk eigenlijk, dat in de protestantse kerk in Nederland die zo ver van zijn plaats is, nog een aantal leraren gevonden worden, die niet alleen Gods Woord vanuit de grondtekst verklaren, maar zich ook nog houden aan de genoemde punten der Reformatie. Of misschien toch wel te begrijpen, deze kerk wordt immers vanouds een planting Gods genoemd, God zal immers nooit laten varen de werken Zijner Handen. Al geldt het ook voor deze kerk zoals alle kerken, het ernstige Woord van Christus daar Hij zegt: *‘Zal de Zoon des mensen nog geloof op aarde vinden als Hij wederkomt?’* (waar geloof).

Leden en doopleden, middels dit schrijven heb ik getracht u op de aloude zuivere leer der Reformatie te wijzen. U weet nu dan ook, dus nu ten diepste de oorzaak van alles wat er ten opzichte van onze familie in uw gemeente voor gevallen is. Zo heb ik mij dan tegenover u vrijgemaakt.

Ach, dat de Heere Zelf nog eens op mocht staan, en dat er nog eens een kerk uit het stof mocht herrijzen, die de kentekenen mag dragen van de ware kerk namelijk; die de reine predikatie des Evangeliums oefent, die gebruikt de reine bediening der sacramenten en waar de kerkelijke tucht gebruikt wordt om de zonden te straffen (zie art. 29 van de Nederlandse geloofsbelijdenis). Dat zij zo.

Hartelijke groeten,

Uw ex -ouderling D.H. van der Meer

De Confessie over het waar saligmakende geloove 1613:

**„Wij bekennen dat in
„onse confessie ende Cate-
„chismo schriftmatig ge-
„leerd wordt.”**

1. „Dat het saligmakende
„geloove niet en kan wesen
„sonder kennisse van den
„persoon ende verdiensten
„J: Christi, en de dat nie-
„mandt kan zalig worden,
„dan die de weldaden
„Christi, met een oprecht
„geloove aenneemt.”
2. „Dat tot een waer ge-
„loove vereischt wordt NB
„een vast vertrouwen des
„herte, waerdoor een iege-
„lijk geloovig mensche NB
„hem selven versekerd houdt,
„dat niet alleen anderen,
„maar ook hem vergevinge
„der sonden, eeuwige ge-
„rechtigheit ende zaligheid,
„van Godt geschonken sij
„alleen om de verdiensten
„J: Christi.”

Deze Confessie alleen al spreekt al boekdelen!

Zacharias Ursinus uit het schatboek vraag 21,5-1fol.81a:

‘De oorzaak, die het geloof het wezen geeft, dat is, wat het een waarachtig en oprecht geloof doet zijn, is het vertrouwen en de toe-eigening van de genadige vergeving der zonden door Christus en een vreugde en gerustheid in God om deze grote weldaden. Het geloof ziet op Christus en de beloften der genade’.

Zekerheid:

Rome leert: er is geen zekerheid

Reformatie leert: er is wel zekerheid en is noodzakelijk

Ger. gem. in Ned.: zekerheid is niet strikt noodzakelijk (dus weer half terug naar Rome)

Luther: ‘doet de zekerheid weg, en gij hebt het christendom weggedaan’.

De leer der Reformatie is eenvoudig en gegrond op vraag en antwoord 2 van de Heidelbergse Catechismus.

Heilsorde:

de verkiezing van eeuwigheid.

1. het verstand wordt verlicht door Gods Geest en men wordt overtuigd van zonden en ellende de afsnijding	]	ellende
2. het geloof in Christus(als een gave Gods), rechtvaardigmaking of vergeving van zonden, aanneming tot kinderen, En de verzegeling des Geestes wedergeboorte genaamd.	]	verlossing
3. de dankbaarheid voor de verlossing, de heiligmaking in het beoefenen van de ware ellende, verlossing en dankbaarheid.	]	dankbaarheid

Toelichting punt 1:

Zacharius Ursinus zegt ons in zijn schatboek zondag 33: *‘De verbrijzeling gaat aan de bekering vooraf, en is de bekering zelf niet nog een deel ervan, maar alleen een voorbereiding tot de bekering en dat alleen bij de uitverkorenen, en niet bij anderen’*

In zondag 7 leert hij ons: *‘Dat we alleen door het geloof gerechtvaardigd en wederomgeboren worden’*.

Toelichting punt 2:

Kanttekening Statenbijbel Efeze 1 : 13: *(..)De beloften van de vergeving onzer zonden, van onze aanneming tot kinderen en onze eeuwige erve, worden ons gedaan door het Evangelie, en worden door het geloof ons toegeëigend. De verzegeling des Geestes, die daarbij gevoegd wordt, is de wedergeboorte of vernieuwing van Gods beeld in ons, waarmede Hij onze zielen begaaft en daarop drukt, als wij in Christus geloven, om ons meer en meer te verzekeren van de uitvoering van deze beloften, 2 Cor. 1 : 21, 22 en 2 Cor. 3 : 18. En betuigt bovendien hetzelfde aan ons gemoed, als met een Goddelijke inspraak, waarover wij ook God als onze Vader durven aanroepen, Rom.8 : 15, Gal. 4 : 6, en roemen op de hoop der heerlijkheid Gods.*

Ongeveer driekwart eeuw na de dood van Calvijn (1564) werd de Statenbijbel uitgegeven (1637, wordt nog steeds herdrukt). Wat in de kanttekeningen wordt gezegd, is in overeenstemming met de leer van Calvijn en Ursinus.

Calvijn commentaar 1 Timotheus 1 : 19:

‘De schat der gezonde leer is bij niets te vergelijken, daarom moeten wij niets meer vrezen, dan dat die ons zal benomen worden’.

De leer van de ger. gem. in Ned. is ingewikkeld geworden.

Men leert: de verkiezing van eeuwigheid de rechtvaardigmaking van eeuwigheid de rechtvaardigmaking bij de opstanding van Christus	verlossing (voor de tijd)
in de tijd: 1. de levendmaking of wedergeboorte de rechtvaardigmaking 3 ^e trap onbewust de inlijving in Christus onbewust de inplanting van het geloof	verlossing (in de tijd onbewust).
2. overtuiging van zonden en ellende	ellende.
3. een soort van heiligmaking of dankbaarheid?	dankbaarheid.
4. openbaring van de Middelaar	
5. rechtvaardigmaking of vergeving van zonden bewust	verlossing (bewust voor een enkeling).
6. aanneming tot kinderen	
7. de ware dankbaarheid voor de verlossing in de heiligmaking	ware dankbaarheid.
8. de rechtvaardigmaking in de oordeelsdag	verlossing na dit leven.

Calvijn commentaar Hebreë 3 : 6:

‘Hierom zeggen wij, dat die het Evangelie vrezende en wankelende inwilligen, geenszins gelovigen zijn: want het geloof kan niet wezen zonder een geruste geest, welke een roemende standvastigheid baart’.

Calvijn commentaar 1 Johannes 2 : 19:

Die oprecht geloven hebben een levende wortel des geloofs, en dragen in het hart een gans vast getuigenis dat ze tot kinderen Gods aangenomen zijn’.

Calvijn commentaar Markus 12 : 32:

‘Er zijn lieden, die, al worden zij honderd maal overtuigd, toch niet ophouden de waarheid op allerlei wijze te bestrijden’.

Calvijn commentaar Micha 7 : 4:

‘Het grootste deel van de wereld verlangt steeds te worden bedrogen’.

Calvijn commentaar Hosea 8 : 11:

‘Wanneer een dwaling eenmaal de overhand heeft gekregen, werkt zij op de lange duur verharding in de hand’.